

Zapomenutá trať

Hluboké nedorozumění

Procházím zarostlou stezkou, na zádech těžkej dřínovej vak
Vybalím spacák na trati, neboj se, dávno tu neprojel vlak
Sen se mi do hlavy vkrádá, najednou hřeje červnovej den
Pohnou se výhybky, strhaný šrouby, zapraská dubovej kmen

Výpravčí vytrhá plevel a trní co vlezlo mu do kolejí
V hitláku zahlídne škvírou ve dveřích, jak hoboos si připíjejí
Nevolá do další stanice, aby je chytli, mávne jen tak
Položí plácačku, sundá si čepici, vypravil poslední vlak

R: Rezavý koleje mlčí, vekslař Sam nechodí tmou
Podzim už maluje tuší krajinu uplakanou
Semafor v zatáčce usnul, lucerny přestaly plát
Na hradle u šraněk vyhasly kamna, vagóny zůstaly stát

Vlak jednou vrátí se z dálek protkaných sluncem z dešťovejch mraků
Zapíská, oblakem sazí vyplaší hejno ospalejch ptáků
Zaduní kamenným mostem přes potok dávných tuláckých snů
Kolem přejezdů rozhodí závory zkroucený hořkostí nečinnejch dnů

R: Koleje nocí se lesknou, vekslař SAM brouká si tmou
Oblékl zmaštěnou vestu, vzal pixlu pomačkanou
Semafor v zatáčce bliknul, lucerny začínaj plát
Na hradle u šraněk kouří se z komína, vagónům nechce se stát